

kunnet sætte $\frac{1}{3}$ af det til Vønning af Lærere og til Førblynding med Undervisningsmateriel anvendte Beløb som det Maal, der skulde stræbes hen til; men det vil afhænge af om Bevillingen er saa stor, at man kan komme ud af det med den. Der er et Punkt som jeg tror, at det er rigtigst at henlede Opmærksomheden paa; det er den Bestemmelse som staar i Lovforslagets § 3, at selvstændige Folkehøjskoleafdelinger, der bestyres i Førbindelse med Landbrugsstoler, skulde betragtes som Folkehøjskoler. Jeg er ganske enig i, at naar man vil fastholde det, er det nødvendigt at tilføie et Ændringsforslag som Flertallets under Nr. 8, idet det jo ikke er Meningen, at en Skole, der har to Afdelinger, derfor skulde stilles gunstigere end, om den kun betragtedes som een Skole; men vi have for vort Bedkommende ment, at det var en mindre heldig Ordning, at en saadan Skole med sin ene Halvdel som til at betragtes som Folkehøjskole og som saadan som til at staa under Kultusministeriet og muligvis med sin anden Afdeling som Landbrugsstole under Indenrigsministeren. Vi have fundet det naturligt, at der ikke maatte lægges nogen som helst Hindring i Veien for, at en Folkehøjskole, naar den ønskede det, ogsaa meget godt selv om det var i en selvstændig Afdeling, kunde give sine Elever Uddannelse i praktisk Retning, og vi have der ikke alene tænkt paa Landbrugs-, men ogsaa paa Haandværks- og Løvsstoler v. s. v. Ige saa lidt som der vilde være Noget til Hindre for, at en Landbrugsstole ved Siden af den praktiske Undervisning skulde kunne give nogen almindelig Undervisning. Vi have derfor fundet det rigtigst, at vedkommende Forstander selv skulde afgjøre, om han ønskede sin Skole bedømt som Folkehøjskole med en anden Afdeling ved Siden af eller som Landbrugsstole med en anden Undervisning ved Siden af. Dette synes at være det Naturligste og det Korrekteste, at Forstanderen selv bestemmer det, og det vil ogsaa bevirke, at ingen Skole vil komme til at fortære under mere end eet Ministerium. Hele Udvalget er af den Grund, den ærede Ordfører nævnte, endt om at foreslaa, at Amtskoleraadene skulde træde i Stedet for Amtsrådene. Naar vi ikke have fluttet os til Forslaget om, at det udtrykkelig skulde være i et samlet Møde, har det væsentligst været af den Grund, at vi ikke fandt det hensigtsmæssigt i selve Oven at optage en Bestemmelse, som nærmest maa betragtes som en Forretningsordensbestemmelse indenfor Amtskoleraadene. Idet jeg hermed kortelig har angivet vor Stilling og betegnet de Nuanceringer, der have været mellem Flertallet og Mindretallet, tillader

jeg mig at anbefale de af os stillede Ændringsforslag, idet jeg især anerkjender, at Flertallets Ændringsforslag maa betragtes i det Hele som en Forbedring af Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, men dog for mit Vedkommende maa foretrække og anbefale de af os stillede Ændringsforslag.

Dinesen: Jeg antager ikke, at jeg kommer i Strid med de Ordførere, der have haft Ordet i dette Dødblik, naar jeg betragter den Behandling af den foreliggende Sag, der i det Hele finder Sted, som havende en vis foreløbig Karakter, idet jeg antager, at Alle ere enige om, at denne Sag skal underkastes en fortsat Overveielse. Jeg for mit Vedkommende kan kun sige, at jeg anser det for i høi Grad ønskeligt, at vi faae en lovbestemt Ordning af hele Højskoleforholdet her i Landet. Naar jeg finder Anledning til et Par Bemærkninger, er det, fordi det forekommer mig, at der er, jeg veed ikke, om jeg kan kalde det Uklarhed, men i alt Fald nogen Vælling overfor Spørgsmaalet om, hvorledes man skal stille sig overfor de forskellige Arter af Stoler, der er Tale om. Jeg er enig med den sidste ærede Taler om, at de forskellige Sammenløbninger, som der har været Tale om, ere i høi Grad uheldige, men netop derfor vilde jeg i høi Grad sætte Pris paa, at hele Spørgsmaalet om Landbrugsstoler paa Landhøjskoleloven blev fjernet deraf og overført til en Lov, der afgjorde Spørgsmaalet om Højskolerne i det Hele. Jeg betragter det saaledes, at de almindelige Folkehøjskoler skulde give deres Elever den forberedende Undervisning, der kan sætte dem i Stand til at modtage Undervisningen i de udvidede Afdelinger, hvad enten disse er Landbrugsafdelinger, Haandværksafdelinger eller almindelige udvidede Folkehøjskoleafdelinger, som vi nu kjende fra forskellige Stoler rundt omkring i Landet. I Thune og i Lyngby er der dels en almindelig Højskoleafdeling og dels en udvidet Afdeling, man betragter det som nødvendigt først at bibringe Eleverne den almindelige Folkehøjskoleuddannelse, forinden man med Nytte kan bibringe dem den theoretiske Landbrugsundervisning, som Skolerne dernæst give. Det samme er Tilfældet med Haandværkerstolen i Vallekilde, der er en overordentlig god Skole, som paa Udstillingen her i Kjøbenhavn forforrige Sommer fremviste Vidnesbyrd om sin Virksomhed, der vakte almindelig Anerkjendelse. Ogsaa her er man først i Stand til at give Eleverne denne Haandværkerundervisning, der baade er af praktisk og theoretisk Art, naar de forud have gennemgaaet den alminde-